

estas gardisto por Oragrifo. Mi devas flugi ĉirkaŭ niaj ringegoj, kaj bari la golojn de la alia teamo.”

“Tri ĉasistoj, unu gardisto,” diris Hari, kiu firme intencis memori ĉion. “Kaj ili ludas per la kvaflon. Bone, mi komprenis tion. Do por kio estas la aliaj?” Li indikis la tri pilkojn ankoraŭ en la skatolo.

“Mi montros tion al vi nun,” diris Arbo. “Prenu tion ĉi.”

Li donis al Hari malgrandan klabon, similan al mallonga bazpilka klabo.

“Mi montros al vi kiel la ‘klabuloj’ kondutas,” Arbo diris. “Ĉi tiuj du estas la klabuloj.”

Li indikis al Hari du identajn pilkojn, gagate nigrajn kaj iom pli malgrandajn ol la kvaflon. Hari rimarkis, ke ili ŝajne strebis por eskapi el la rimenoj, kiuj tenis ilin en la skatolo.

“Gardu vin,” Arbo avertis al Hari. Li kliniĝis suben, kaj liberigis unu el la klabuloj.

Tuj la nigra pilko alte supreniris, kaj tiam ĵetis sin rekte al la vizaĝo de Hari, Hari svingbatis ĝin per sia klabo por eviti ke ĝi rompu al li la nazon, kaj for sendis ĝin zigzage ĉielen – ĝi zumis ĉirkaŭ iliaj kapoj, kaj tiam pafiĝis al Arbo, kiu plonĝe saltis sur ĝin, kaj sukcesis bloki ĝin sur la grundo.

“Ĉu klare?” Arbo anhelis, trudante la baraktantan klabulon reen en la skatolon, kaj rimenante ĝin firme. “La klabuloj raketadas ĉirkaŭe, celante frapi la ludantojn de iliaj balailoj. Pro tio, ĉiu teamo havas du ‘batistojn’ – la ĝemeloj Tordeli estas niaj. Ilia tasko estas protekti sian teamon kontraŭ la klabuloj, kaj rebati ilin kontraŭ la alia teamo. Do – ĉu vi kaptis ĉion?”

“Tri ĉasistoj celas atingi golojn per la kvaflon; la gardisto gardas la golejojn; la batistoj pelas la klabulojn for de sia teamo” Hari recitis.

“Bonege,” diris Arbo.

“Ah – ĉu la klabuloj iam ajn mortigis iun?” Hari demandis, esperante ke li ŝajnis senzorga.

“Neniam ĉe Porkalo. Ni estas suferintaj kelkajn rompitaĵajn makzelojn, sed nenion pli gravan. Nu, la lasta teamano estas la ‘serĉisto’. Tiu estas vi. Kaj vi ne bezonas prizorgi la kvaflon aŭ la klabulojn – ”

“— krom se ili frakasas al mi la verton.”

“Ne zorgu pri tio, la Tordelioj pli efikas ol la klabuloj – laŭ mi ili mem estas paro de homaj klabuloj.”

Arbo prenis el la skatolo la kvaran kaj lastan pilkon. Kompare kun la kvaflon aŭ la klabuloj, ĝi estis tre eta, iom pli granda ol juglando. Ĝi estis brile ora, kun arĝentaj flirtantaj flugiletoj.

“Ĉi tio,” diris Arbo, “estas la ‘oreko’, kaj ĝi estas la plej grava pilko el ĉiuj. Estas tre malfacile kapti ĝin, ĉar ĝi estas tiel rapida kaj apenaŭ videbla.